

Čj. UOOU-06908/15-7

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 3. září 2015 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: ..., fyzická osoba podnikající podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, se sídlem ..., IČ: ..., v souvislosti se svojí obchodní činností pro společnost Fair Credit International, SE, se sídlem Kubánské náměstí 1391/11, 100 00 Praha 10, IČ: 24852422, jako zpracovatel osobních údajů klientů uvedené společnosti ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb., tím, že nezajistil osobní údaje 22 klientů společnosti Fair Credit International, SE, v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a částka vybrané finanční hotovosti, uvedené v seznamu č. 1201407 obsaženém na 4 listech, které ztratil dne 11. května 2015 mezi ulicemi Osvoboditelů a Resslova v Lovosicích,

porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 8.000 Kč
(slovy osm tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-06908/15-4 ze dne 23. července 2015, který byl účastníku řízení, ..., fyzické osobě podnikající, doručen dne 11. srpna 2015. Podkladem pro vydání tohoto příkazu byl spisový materiál Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, obvodního oddělení Lovosice, č. j. KRPU-108419-4/ČJ-2015-040613 ze dne 11. června 2015, který obdržel Úřad pro ochranu osobních údajů dne 16. června 2015 a který je součástí spisového materiálu tohoto správního řízení. Dne 14. srpna 2015 byl Úřadu pro ochranu osobních údajů doručen odpor účastníka řízení proti uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval ve správním řízení.

Ze spisového materiálu Policie České republiky, zejména z úředního záznamu o podání vysvětlení účastníkem řízení ze dne 12. května 2015, vyplývá, že účastník řízení, který vykonává obchodní činnost pro společnost Fair Credit International, SE, ztratil dne 11. května 2015 mezi ulicemi Osvoboditelů a Resslera v Lovosicích seznam č. 1201407 obsahující 4 listy s osobními údaji 22 klientů společnosti Fair Credit International, SE, a to v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a částka vybrané finanční hotovosti.

Účastník řízení ve svém odporu uvedl, že jej podává z důvodu tvrdosti zákona č. 101/2000 Sb., a že listiny neobsahovaly rodná čísla a data narození dotčených osob.

K předmětu řízení lze konstatovat, že účastník řízení je zpracovatelem osobních údajů klientů společnosti Fair Credit International, SE, jejichž údaje byly obsaženy v jím ztracených listinách, ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb., a jako takový je povinen dodržovat při zpracování osobních údajů povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., včetně povinnosti vyjádřené v § 13 odst. 1 tohoto zákona. Podle tohoto ustanovení je zpracovatel osobních údajů povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Splnění této povinnosti, tj. povinnosti přijmout dostatečná opatření směřující k tomu, aby osobní údaje nebyly vystaveny riziku neoprávněného zpracování či využití, předpokládá, že účastník řízení důsledně zváží veškerá rizika, která jsou s jím prováděným zpracováním osobních údajů spojená, a přijme odpovídající opatření k jejich maximálnímu vyloučení.

Povinnost dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a této povinnosti odpovídající skutková podstata správního deliktu je formulovaná jako odpovědnost za následek. Dojde-li tedy k následku předvídanému v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (v tomto případě ke ztrátě osobních údajů), což je v této věci nepochybné, znamená to, že se správce osobních údajů dopustil také správního deliktu.

Správní orgán v této souvislosti odkazuje na argumentaci Nejvyššího správního soudu k problematice objektivní odpovědnosti za správní delikt v rozsudku čj. 9 As 36/2007-59 (byť v jiné oblasti veřejného práva a bez výslovného zakotvení liberačního ustanovení). Dle názoru správního orgánu je pojem „přijmout taková

opatření“ v normě ukládající primární povinnosti (tj. v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.) nutno považovat za synonymum pojmu zajistit. Oba tyto pojmy je poté třeba dle názoru správního orgánu interpretovat jako garanci správce či zpracovatele osobních údajů za bezpečnost zpracování osobních údajů, tedy za to, že se s osobními údaji např. neseznámí žádná nepovolaná osoba. Jedině tento výklad je schopen zajistit efektivní fungování právní normy a naplnění jejího elementárního smyslu a účelu, kterým je naplnění práva každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí (viz opět rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 36/2007-59, www.nssoud.cz).

Podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej dle názoru správního orgánu jakkoliv předem zobecnit (při současném respektování limitu vyjádřeného v § 2 odst. 4 správního řádu).

Správní orgán proto na základě shora uvedeného posoudil jednání účastníka řízení i z hlediska § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán v této souvislosti uvádí, že vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, neznamená jakékoliv úsilí, které správce vynaloží, ale musí se ve vztahu ke každému, konkrétně posuzovanému případu, jednat o úsilí maximálně možné, které je správce objektivně schopen vynaložit (zákon používá kritérium veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, a nikoliv např. spravedlivě požadovat, požadovat s ohledem na poměry atp.). Účastník řízení přitom vložil listiny do kapsy svých kalhot, což zjevně není běžným místem pro uložení dokumentů s osobními údaji. Správní orgán má proto za prokázané, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, a že nepochybně existovaly další možnosti, jak mohl postupovat, aby ztrátě osobních údajů zabránil.

Námítka účastníka řízení obsažená v podaném odporu, že listiny neobsahovaly rodná čísla a data narození dotčených osob, je zjevně irelevantní, neboť tuto skutečnost správní orgán ani nikdy netvrdil. Nelze přitom považovat za polehčující okolnost skutečnost, že nějaké údaje nebyly vystaveny riziku neoprávněného zpracování. K tvrzení účastníka řízení o tvrdosti zákona č. 101/2000 Sb. lze konstatovat, že sankce byla uložena při samé dolní hranici zákonné sazby, která činí 5.000.000 Kč.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako ke skutečnosti zvyšující závažnost jednání účastníka řízení k tomu, že došlo k neoprávněnému přístupu k většímu množství osobních údajů, které se týkalo 22 osob, a k charakteru těchto údajů (tj. údajů souvisejících s finančními závazky osob). Na druhé straně jako skutečnost snižující závažnost jednání účastníka řízení lze hodnotit především to, že v daném případě sám ztrátu listin ohlásil. Po zhodnocení všech těchto okolností byla uložena sankce při samé dolní hranici zákonné sazby.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u oddělení správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 3. září 2015

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
vedoucí oddělení správních činností